Fragmentarium

fulſiſſe cognoui: ex quoꝝ igit̃ cō
paratiōe accēdaris ignoro. Et q̄
dē bonos viros ī hac terra fuiſſe
nō dubito: ſigna tñ atq; v̄tutes
aut ab eis nequaꝙ̄ facta exiſti
mo. aut ita ſūt hactenꝰ ſilētio
ſuppreſſa ut vtrū ne ſint facta
neſciam. Gregoꝛ. Si ſola pe
tre referā que de pfectis pbatiſq;
viris vir ego homūcio vel bōis
ac fidelib; viris atteſtātib; ag
noui vel p memetipſū didici:
dies ut opinoꝛ anteꝙ̄ ſermo
ceſſabit. Petr. Velī quererē ut
de eis aliqua narres. Neq; hac
p re īterrūpe expoſitiōis ſtudiū
graue videat̃: q2 nō diſpar edi
ficatio orit̃ ex mēoria virtutū.
In expoſitiōe quippe q̄liter īue
niēda atq; tenēda ſit virtus ag
noſcit̃: in narratiōe vō ſignoꝝ
cognoſcim' inuēta ac retenta
qualit̃ declaret̃. Et ſūt nōnulli
quos ad amorē celeſtis patrie
plus exēpla ꝙ̄ pdicamēta ſuc
cendūt. Fit vō plerūq; ī audiētis
aīo duplex adiutoriū in exēpl'
patrū: q2 et ad amorē vēture
vite ex pcedentiū ꝯparatione
accēdit̃: & iā ſi ſe eē aliqd eſti
mat dū de alijs meliora cog
nouerit humiliat̃. Gregoꝛ. Ea q̄
m ſūt viroꝝ venerabiliū nar
ratiōe ꝯpta incunctāter narro
ſacre auctoritatis exēplo: cū m
luce clarius cōſtet q2 marcus
et lucas euāgeliū qd̄ ſcpſerūt
nō viſu ſ; auditu didicerūt. Sz
ut dubitatiōis occaſionē legē
tib; ſubtrahā: p ſingula que
deſcribo quib; m hec auctorib;
ſunt cōperta maifeſto. Hec vō
ſcire te cupio q2 ī quibuſdā ſē

ſū ſolūmodo. ī quibuſdā aūt et
verba cū ſenſu teneo: q2 ſi de pſo
nis oīb; ipſa ſpecialit̃ verba te
nere voluiſſē. hec ruſticano vſu
plata ſtilus ſcribētis nō apte
ſuſcipet. Seniorū valde venera
biliū didici relatiōe qd̄ narro.

De hōrato abbē

Venāci quondā patricij ī ſamnij
ptib; villa fuit: ī qua colonꝰ eꝰ
filiū honoratū noīe habuit: q
ab ānis puerilib; ī amorē cele
ſtis prīe p abſtinētiā exarſit.
Cūq; tū magna ꝯuerſatiōe pol
leret ut ſeſe iā ab ocioſo ꝙ̄ ſmo
ne reſtrīgeret. multūq; ut pfat'
ſū p abſtinentiā carnē domaret.
die quadā parētes ipſius vicinis
ſuis conuiuiū fecerūt. ī quo ad
veſcendū carnes parate ſūt. Qs
dū ille ad eſū ꝯtingē p abſtinē
tie amorē recuſaret: cepertūt eū
parētes eius irridē ac dicē. Co
mede. Nūquid piſcē in hys mō
tib; ē allaturi ſum'? Illo vero ī
loco audiri piſces ꝯſueuerāt nō
videi. Sz cū hys ſermōib; hōratꝰ
irrideret̃: repēte in conuiuio aq̄
ad miſteriū defuit. Cū ſitula
lignea ſicut illic mos ē manci
piū ad fontē pgerit. Cūq; hauri
ret aquā: piſcis ſitulā intrauit.
Reuerſuſq; mācipiū añ ora diſ
cūbentiū piſcē cū aqua fudit:
q̄ ad totius diei victū potuiſſ;
honorato ſufficē. Mirati ſunt
oēs: totaq; illa parētū irriſio
ceſſauit. Ceperūt nāq; ī hono
rato venerari abſtinentiā quā
añ deridebāt. Sicq; a deo hoīe
irriſiōis deterſit opprobria piſcis
de mōte. Qui cū magnus vir
tutib; creſceret. a pdicto dn̄o ſuo

License: public_domain – Leuven, KU Leuven Bibliotheken Bijzondere Collecties, Ms. 1518, fol. 1r – Gregorius I, <i>Dialogorum libri IV</i> (https://fragmentarium.ms/view/page/F-siju/7374/59248)